

Galatasaray

Ali Teoman
Muvaffak Benderli
Zeki Ömer Defne
Zahit Güvemli
Ulvi Yenil
Günqör Tekçe
Mehmet Ali Bicand
Bener Karakartal
Taner Aşkın
Baclar Tolun
Alparslan Karagülle
Adnan Onart

Galatasaray

Galatasaray Lisesi Neşriyat Kolu
tarafından çıkarılır.

SAYI : 39

YIL : 55 — MAYIS 1962

Sahibi ve Yazı İşlerini Fiilen
idare Eden
Muvaffak BENDERLİ

Bu sayıyı hazırlayan
Neşriyat Kolu
M. Ali BİRAND
ÖMER BOZKURT
AYDIN KUNT

Dizildiği ve Basıldığı yer :
SANAT BASİMEVİ
Molla Fenari S. 34 Cağaloğlu

SUÇLU KİM..

— Hem herşeyi gençlikten bekleriz, hem de iyi örnek verelim diye hiç bir davranışımızı düzenlemeyiz.

İhtiyar dostum, bu sözlere alınacak sandım. O, acı bir gülümseme ile başını beni doğruluyarak salladı «Haklısın.» dedi.

«Pek eskiye gitmeğe lüzum yok. Son 150 yıllık tarihimizi şöyle bir gözden geçirelim: iyi niyetin daima bir ifritle çarpıştığını görürüz. İyi niyet; ileri fikirler, hürriyet aşkı, Batı uygarlığı gibi bizi yüceltecek hamlelerdir. Bunların savunucusu daima gençliktir. Bunların karşısındaki «ifrit» gerilik, darlık, gibi kötü davranışlardır. Temsilcisi cahillik ve eskliğin beyhude savunucularıdır.»

Hayretle ihtiyar dostuma baktım. O, şaşkınlığını sezmişti.

«Çok mu derinleştin» dedi.

Aynı acı tebessümle sözüne devam etti :

«Bütün kuşaklar eskidikçe bu imanı, bu heyecanı kaybediyor ve sonra suçlu genç kuşaklara yüklüyor.»

Kendi kendime düşündüm.... Bütün mübalağaları bir yana bıraksak bile, hiç beğenmediğimiz sosyal davranışımızın sorumlusu gençler değil, onlara iyi örnekler veremeyen eski kuşaklardır.

Dikkat edelim, ana baba olarak, öğretmen olarak, mebus, vekil olarak, âmir, memur olarak, tüccar, çiftçi olarak daima iyi örnek olduğumuzu iddia edebilecek durumda mıyız?

Bir cemiyetin kongresinde, bir partinin kurul-tayında, bir seçim kampanyasında, bir sendikacılar toplantısında olanları, geçenler ve konuşulanlar; bir Stadyom'da olanlar, geçenler ve söylenenlerden her zaman çok mu farklıdır?

İyi nesiller istiyorsak, herşeyden önce iyi örnek olmayı öğrenmek daha doğrusu iyi örnek olabilmek lâzımdır.

«Suçlu kim?». Bu sorunun cevabı herkese göre değişir. Ama evvelâ kendimizin suç derecesini tesbit ederek işe başlayalım.

İhtiyar Dost

Öğrencilerimle Başbaşa

ALİ TEOMAN

Sizlerle zaman zaman konuşmaktayım. Hatırlıyacaksınız, bu konuşmalarımın birinde küçük kusurların, ihmallerin büyük zararlara sebep olabileceğini misaller vererek birgün anlatmıştım. Şimdi hemen söyleyeyim ki küçük dikkatler, küçük alâkalar da büyük başarılar sağlıyan sebeplerdir.

Özenerek hazırlanmış bir ödev, vaktinde öğrenilmiş ve tekrar edilmiş bir ders çok defa ders yılı sonundaki başarıyı temin eden vasıtalarıdır.

Başarının en büyük şartı fiziksel ve ruhsal sağlıktır. Vücutça veya ruhça hasta olan bir kişinin öğrencilikte olduğu gibi hayatın herhangi bir bölümünde de başarı sağlaması hemen imkânsızdır. Şu halde vücut ve ruh sağlığımızı son derece dikkat etmelisiniz. İnsanın en güvenilir dayanağı iradesidir. Şunu iyi bilmelisiniz ki ruh sağlığı yerinde olmıyan sinir dengesi bozuk olan bir insanın iradesine de güvenilemez. Bu insan her bakımdan zayıftır. Belli bir süre oturup belli bir işi görmesine imkân yoktur. Devamlı olarak

dersine çalışamaz ;belli bir programı takip edemez; başıboşluğu, avareliğe meyleder, anne ve babasının, öğretmenlerinin şikâyet konusu olur.

İşte çocuklar, vücut ve ruh sağlığımızı korumakta çok defa sizin elinizdedir. Bunun nası! habil olabileceğini söylerken başka söylediğim sözleri hatırlatmak isterim. Küçük dikkatsizlikler ve ihmaller bütün bir vücuda büyük zararlar verebileceği gibi, iyi alışkanlıklar küçük dikkatler de fizik ve ruh sağlığımızı temin edebilir.

Birkaç misâl vereyim : Hepinizin göğüs muayenesi yapıldı, çok şükür hiçbirinizin akciğeri tehlikeli bir durumda değildir. Bu sağlığınızı devam ettirmek için her türlü ifrattan sakınmanız lâzımdır. Dışlerinizdeki çürükleri hiç ihmal etmeyiniz. Gözlerinizde bir arıza olup olmadığını tetkik ettirmelisiniz. Sık, sık yıkanmalı ve çamaşır değiştirmelisiniz. Fazla yemeklerden, ağır yemeklerden sakınmalısınız. Uykularınızın muntazam ve sâkin olmasına dikkat etmelisiniz. Uyku zamanı yaklaştığı zaman heyecanlanmayınız, yataкта okumayınız....

Bu misalleri çoğaltmak kabildir. Fakat her insanın düşünmesini bilmesi, kendi menfaatini idrak etmesi, hayatta kendine ve memleketine faydalı bir kişi olabilmek için kendi kendinin rehberi olabilmesi lâzımdır. Düşünün ve en yararlı hayat tarzını bulun çocuklar.

— EZİLGİ —

TANER AŞKIN

Bir garipsi olmuş yıldızlar bu gece
Samanyolu bükmüş boynunu
Dana benzer...
Sıcacık odalarında düşlerin
Gamsız kedersiz insanlar
"insanlar" gezer.
Zayıf ışıklar titreşir geceler boyu
Bir işaret beklerler sanki tanrıdan
Tanrı güçsüz, Tanrı durgun
Gözkapaklarım düşer yorgunluktan
Uyuyamam.
Gözlerim susar, dönüp karanlıklara

Ağlamaklı olur bomboş ellerim
Öksüz yağmurlar düşer içime
Uzaklardan gelen bir sesi dinlerim.
Hep aynı sızı yakar boğazımı
Boğazım kurur susuzluktan
Kanım donar damarlarımda
Damarlarımı keserim.
Bu gece bir garipsi olmuş yıldızlar
Sokaklar boş
Kadehler dolu durmaz oldu
Şimdi yıldızlar bile sarhoş.
Puslu camlarda ismin kazanmış
Buğulu gözlerle sana baktık
Yeter yaşadığım bu kederli şehirde
Yalnızlığa pas dememeliyim
Gel artık...

ŞUBAT 1962

AYNADAKİ KADIN

BENER KARAKARTAL

Kuş Altın kafesten uçmuştu. Kayıp aranıyordu. Onaltı yaşında ince - uzun çerkez güzeliydi kız. Parlak siyah saçları kısa kesilmişti. İşsiz kentlilerin uğraşı olmuştu. Gazetelerde iri siyah gözleri vardı; büyüdü büyüdü yaşlı gözler. Sevinç göz yaşları annesinin küçük gri gözlerinde katılaştı kaldı. Sivil polis çatlamış aynaya arkasını döndü. "O buğulu Eylül akşamında" diyordu annesi.

Hayatları yeni anlam kazanıyordu beraber olunca. Elele dolaşıyorlardı Mutluluğu buluyorlardı sessizlikte, güzellikte. Günün endişe dolu gerçeklerinden uzak kaldıkları anlardı, fakat bu kaçak gezintilerinin de sonu gelmek üzereydi. Yağmurlar geliyordu göz yaşlarıyla. Yolculuk rüzgârı esmeye başlamıştı. Ayrılacaklardı.

Hüseyin konuşupta olaylardan söz açınca Zehra ağlamağa başlıyordu. Oysa konuşmaları gerekiyordu. Hüseyin onu ağlatmamak için susuyordu. "Seni unutmama imkân yok." "Benim de" "Seni geriye bağlayan ne?" Genç kız ona anlatamazdı genç yaşında dul kalmış annesini. Onun ümidi altın kafesti Zehraydı. Amacına ulaşmak üzereydi. Mehmet bey zengin adamdı. Yaşlıydı ama ne çıkardı. Gençliğe vurulmuştu. Güzelliği parayla alacaktı. Öksüz kalan yavrularına anne olacaktı Zehra. Annesinin sabahlara kadar diktiği geceleri düşündü. El makinasının monoton uğultusunda uyuya kalır, uzak ülkeleri görürdü rüyasında. Sonra hiç düşünmemeğe çalıştı. "Gül gibi geçiniriz aylığım-la Zehra" diyordu. "Korkuyorsun." "Kafesteki kuş gibi yüreğin çarpıyor. Seni peşimden zorla sürüklememi mi bekliyorsun?" "Yoksa gece yarısı pencereden kaçırmanı mı?" Zehra ağlamak üzereydi. Hüseyin onu durdurdu. Nehir gibi akan insan kalabalığı ortasında durdular. Birbirlerine bakıyorlardı. Zehranın gözleri pırl pırl parlıyordu. "Seni seviyorum." Zehra kaçıyor-du. Karşısına altın kafes çıkınca durdu. Ne yapacağını bilmiyordu. «Bilmiyorum.» Hüseyin de yakalayamıyordu onu. «Yakalayamıyorum.» Ümidini yitirmişti. En kötüsü buydu. Kafesin bütün telleri birbirine uygundu, eşitti. Dışarıysa engindi, sonsuzdu, düzensizdi.

Kapıyı itip açtı. Zehra. Annesi holdeki aynanın önüne oturmuş, aynadan ona bakıyordu.

Genç kız kapıya yaslanıp kaldı. «Korkuyorum.» Korkuyordu. Kafeste yaşamak kolaydı. Bütün günler birbirine eşitti. Oysa dışarı... Birbirini aşan, parçalayan dalgalar... Deniz güzeldi ama korkutuyordu Zehrayı. Birdenbire karşı karşıya geldiler. Aynadaki gri gözler kara gözlerle dikilmişti. Deldi, deldi bakışlar birbirini. Mutluluğa engel olan bakışlardı bunlar. Cesurluktan korkaklığa geçiş. «Tıpkı gençliğimdeki gibi.» «Ne kadar da bana benziyor.» «Benzemekten de ileri.» «Aynısı.» Peşpeşe fikirler, anılar annesini geçmişe sürüklüyordu. «Onyediyi yaşadım.» «Kuş gibi neşeliydim.» «Yarımı düşünmezdim.» «KORKMAZDIM.» «Kuş gibi neşeliydim.» «Durmadan gülerdim.» «Bir gün eve döndüğümde yüreğim ağzıma geldi. Köşede genç bir adam oturuyordu. Başı gölgede kalmıştı. Göremiyordum. onu. Kucağında Subay şapkası vardı. Sonra.. Sonra.. Sevinçten uyuyamadığım geceler... Beyaz gelinlik... Boz kırlarda uzun- Tren yolculuğu.. Bembeyaz karlar ortasında yeşil boyahlı ev... Yas... Yas... Dulluk... İstanbula geliş... Çocuğum olacaktı. Oldu. Bana bakıyor aynadan. «Yaşlar yanaklarından yuvarlanıyordu. Kucaklaştılar. Zehra da ağlıyordu.» Zavallı anneciğim.» diyordu kendi kendine. «Saadetime engel olan zavallı anneciğim.» ve onun altın güneşi...

Ertesi sabah zil uzun uzun çaldı. Mehmet bey kendine güvenirdi. Kapıyı açtıklarında eli daha zilin düğmesindeydi. Odaya oturdular. Zehranın başı gölgede kalmıştı. Annesinin gözleri güneşten kamaşıyordu. «Nişan falan istemez.» «Peki.» «Nikâh yeter.» «Nasıl isterseniz.» «O akşam aramızda eğlenir, otomobille dolaşırız.» «Aman ne güzel.» Zehra odanın bu en karanlık köşesinden kendi kaderini çizenlere bakıyor sessizce. Nasıl olsa unutuldu köşemde.» diyordu. Kendi düşüncelerine daldı. Hüseyin ince uzundu. Mehmet bey kısa ve şişman. Hüseyin ne kadar değişik, ne kadar yakışıklıydı. Zehra ne kadar güzel.» Hüseyin odasında yalnız kalmış, sigara içiyordu.» Zehra çocuklarına anne olacak.» diyordu Mehmet bey yolda. «Sonra fena da sayılmaz. «Gülümsedi.» Yavruma iyi istikbal hazırladım.» diye seviniyordu annesi. Zehra koşarak arka odaya kapandı. Mehmet bey ayağa kalktı «Ne oluyor?» Annesi gülümsedi. «Kaba kaba güllüştüler Mehmet beyle. Ağzında epey altın diş vardı. «Nerede kalmıştık?»

Zehra akşama kadar ağladı arka odada. Kesik kesik ağlıyordu. O akşam sağanak halinde yağmurlar başladı, bütün gece boşandı. Zehra gözlerini tavana dikmişti. Hüseyin uyuyamıyordu. Zehra uyuyamıyordu. Annesinin uyurken çıkardığı seslerden rahatsız oluyordu. «Sabah olsa.»

Eski Galatasaraylılarla

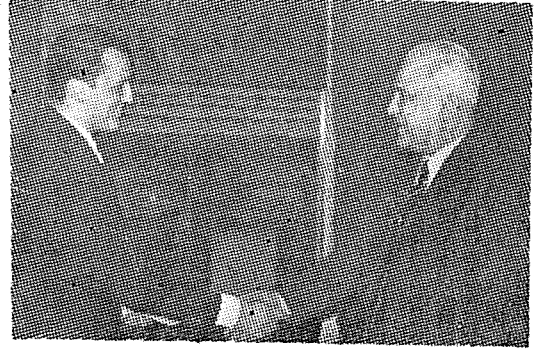
Nadir Nadi Bey'i bulmak epey güç oldu bizim için. Zira ne zaman arasak santraldeki hanım ya bağlamıyor veyahut dışarı çıktığını söylüyordu.

İlk defa karşılaşacaktım Nadir Bey'le. Cumhuriyet Gazetesinin ahşap merdivenleri bizi yaza işleri müdürlüğüne çıkardı. Yabancı olmıyan biriyle karşılaştık, Erol Dallı. Sevimli, güler yüzlü ve cana yakın insan bize yolu gösterdi, kapıyı bulduk. Arkasından toparlanan bir insan gözümüze çarptı! Aynı karşılanış ve aynı sevgi; her Galatasaraylıda olduğu gibi. Nadi Beyde de var. Gözlerinin içi güliyordu : "Okula Birinci Cihan Harbinden sonra (1919) girdim. Babam Anadolu'ya kaçmıştı. Bir sene okuduktan sonra biz de Ankara'ya geçtik ve Sakarya Zaferine kadar orada okudum. Tekrar okula dönmüşüm iki sene sonra oldu. 1930 da mezun oldum. 1938' de hoca olarak da üç senelik bir devre daha geçirdim. Bu kısa zamanda Çetin Altan, Turhan Feyzioğlu, Turhan Güneş, Malik Yolaç, talebelerimdendi.. Dikkat ettim de okulda hiç bir değişiklik yoktu, hala da yok. Kuşaktan kuşağa geçen aynı espriler. Okulda en çekindiğim Hocalar Matematikçi ve Fizikçi (M. Dello) idi. Zaten derslerde orta idim. Müzik benim başlıca gayelerimden biriydi. Teneffüste top oynarlarken biz konferans salonunda keman çalardık. Ben elli üç yaşındayım hâlâ keman çalarım. Bol konser verirdik. Fırat Gürkaş piyano, Kepçekulak Nurettin de keman çalardı. Ciddi klâsik müzik yapardık. Bizden sonra Semih Argeşo "İzcaz" ı kurdu ve klâsik müzikten eğlence müziğine kayış oldu.

— "Ah, çocuklar! Bilemezsiniz ne demektir

Fotoğraflar : Ferdi GÜRTAN

Gazeteciliğe heves eden Galatasaraylılara kapım açıktır. Onlara yardım etmek benim için büyük bir zevktir.

Nadir Nadi

orada okumak, o ruhu tatmak : orası bir yuva, uzun bir tarihi var. Babam orada okumuş, ben orada okumuşum, gençlik yıllarımın en iyi hatıraları orada saklı. Kapısının önünden her geçişte kendimi gençleşmiş hissederim ve Galatasaraylı olduğumu bildiklerime bütün bu hatıraların yaklaştırdığı bir nevi kardeşlik duygusuyla bağlılık duyarım." Bir an dışarı baktı.. Bizim bu bağlılığımızı dışarda çekemezler. Ama bu çekememezlik bize darbe vermiyor, aksine daha çok birbirimize yaklaşıyoruz. Fakat bu, yakında durulacaktır buna emin olun."

— Anhyorum... sorularınıza cevap biraz güç.. gazeteciliği baba mesleği olduğu için seçtim.. Ben uzun zamandır sporla uğraşmıyorum ama mektebin ismini taşıyan bir klübün ne olursa olsun okuldan ayrılmaması lazımdır, zira ayrıldığı an çöker, buna da sadece sizler mani olabilirsiniz."

— "Yok! Durun! Size çok heyecanlandığım bir anı da anlatayım sonra gidersiniz. Matematikçi yazılı yapacaktı, dersi bırakıp Konferans Salonunun sahne altına saklandım. Şimdiki Müdürünüz Ali Teoman Bey bizim sürveyanımızdı. Birden içeri girdi ve benim orada olduğumu bilmesine rağmen arar gibi yapıp — Nadir neredesin oğlum diye epey seslendi. — Ceza vermeceğim demesine rağmen ben cesaret edemedim. O da benim pek çok korktuğumu anlamış olacak ki bırakıp gitti.."

Farkında olmadan bir saat geçivermişti, ayrıldık. Erol Dallı ile ayakta selâmlaşıp, beşte okula yetişebilmek için bir arabaya atladık. Okula geldiğimizde saat altı idi. Kartlar gitmiş, ertesi gün içerde kalmıştık. Neyse sağlık olsun..

Mehmed Ali Birand

VASIYET

Rezil olmak istemem çiçeklerle,
Ne var, düğün mü, bayram mı?
Ben zâti kendi içimde yapmışım hep dert, keder,
Kendi teahalarım da düğünümü, bayramımı.

Şehirlere senlik lâzım :

Dursun, baksın sorsun : kimmiş ?

— Nenin nesiymiş ? Neciymiş ? Neciymiş ?

— Öğretmenmişmiş ?

Üzüntü olmak istemem çiçeklere,
Ben onların yasına yanamadıktan sonra,
Sonra, çalınacaklar nasıl olsa bu akşam,
Yarın bir cenazeye, hâydi bir sığita daha.

Çiçeklerle ölçülmek istemiyorum,
Bu toprakta benim için birim benim,
Ben onbinler anısında gidiyorum pırıl pırıl,
Çiçek de kim ?

Kimsenin yoluna engel olmayım,
Almak istemem kimsenin vaktini,
Sınıfıma girer gibi gideyim,
Bırakın bana beni.

Zeki Ömer DEFNE

Aynadaki Kadın

— 3. Sayfadan devam —

Güneşsiz bir sabahtı. Zehra kaskatı kesilmişti. Gözlerini sabit bir noktaya dikmişti, iri iriydi. «Biraz sağa dön.» «Dik dur.» «Nasıl?» Büyük aynanın önünde annesi sevinçten uçuyordu. «Gelinlik sana pek yakışacakmış.» «Ama düğün yapılmıyacağına göre.» «Olsun. Bu elbise de beyaz. Şapkanda beyaz olacak.» «Aşağı yukarı gelinlik gibi.» Zehra susuyordu. Duygulanamıyordu. Üzülemiyordu. Annesine bırakmıştı kendini. «Akşama araba kapıya gelecek.» «Yarın çok uzaklarda olacağım.» dedi, Zehra. Sonra bir sandalyaya çöktü. «Uzaklarda.... Çok uzaklarda.» Akşam üzeri hava pek güzelleşmişti. Zehranın yüzü solgundu. Cansızdı ölü gibiydi. Annesinin onu farkettiği yoktu. Delice bir neşe içinde kendini hazırlıyordu sanki. Kapıda otomobil durdu. Mehmet bey neşeyle indi. Kabaca güliyordu kahkahalarla. «Vay, vay, vay. ne de güzelleşmişsin küçük hanım.» «Biraz içeri buyurmazmısın Mehmet bey?» «Olur.» Zehra arabanın yanında kalmıştı. «Eşi bulunmayan bir Eylül akşam.» diyordu. Annesiyle Mehmet

bey evin önündeki bir kaç basamağı tırmanıyorlardı Otomobilin arka kapısı açıldı. Zehra kaskatı yıkıldı arabanın içine. Delice hareket etti otomobil. Arkasından Mehmet bey yumruğunu salıyarak koşuyordu «Dur. Dur. Nereye?» En arkadan yalpalıyarak koşan anne bir kaç adım sonra kaskatı yıkıldı kaldı yere. Otomobilin hızı Zehrayı kendine getirmişti. Şöförün omuzunu yumrukluyordu. Kendinden geçmişti. Birden bire gözleri pırıl pırıl oldu. Çiğlik boşandı yüreğinden. «Hüseyin..» «Yavrum, Zehram, çerkez güzelim.»

Kuş altın kafesten uçmuştu. Her şey o bugulu Eylül akşamında bitmişti. Sivil polis çatlamaş aynaya sırtını döndü. Felçli Kadın yatağında kaskatı ona bakıyordu. «Herşey ne kadar güllünc.» «Kayıbu artık aramamamızı istiyorsunuz demek» «Evet Komser bey.» «Rüzgârın nereden başladığı bilinir mi?» «Kuşun nereye uçtuğu bilinir mi?» Kayıp bendim, benim gençliğimdi.

ÇAY

Son senelerde okulun mezunlar çayı hep nisan ayında yapılır ve dergiyede yazısını yazmak bana düşer. Geçen sene hatırlarsanız çayın Tak-sim Belediyede yapılmasını tenkid etmiş ve so-ğuk geçmesinin sebebini buna bağlamıştık, bu yüzdende bazı münakaşalar çıkmıştı. Bu sene çay çok yerinde bir görüşle Hilton'da yapıldı. Bundan sonrada orada yapılmasını temenni et-memek elden gelmiyor. İyi bir organisation sa-yesinde son senelerin en güzel çayı oldu diye-biliriz. Neşriyat kolunun himayesinde, Cüneyt Bekdik ile Savaş Akat'ı bu zorlu işi, eski me-zunlarımızdan, Hilton müdürlerinden Nazif Bö-lükbaşı ve Nezih beylerin candan alâkalarının da yardımıyla, maharetle başardıklarından dolayı, tebrik etmek lâzım hakçası. Demekki böyle gü-zel çaylarda yapılabilenmiş. Bu yıl, gerek konserlerle gerek diğer "activité" leriyle okulu-muz dışarda büyük sükse kazandı.

7 nisan cumartesi günü Şadırvandan içeri-ye bir göz atanlar, Galatasaraylıların ağız ta-dını anlamakta gecikmezdi. Masalarda Birbir-lerinden güzel kızlarla bizim Şevket ustanın parlattığı ayakakabılar bilhassa göze çarpıyor-du. Kapıda yılların Ramazanı gelenlerin elin-den ustalıkla davetiyelerini, davetiyesi olma-yanlarınsa paralarını alıyordu. Saat 14.30 da İsmet Sıral orkestrası ile Hayati Kafe Dansa daveti çalmaya başladı, fakat kimse dansı aç-ya cesaret edemiyordu; nihayet eski toprak Se-mih piste çıktı ve o çıkar çıkmaz pist bir anda doluverdi. Hocalardan hemen hepsi oradaydı : M. Ballet M. Goudman, M. Vouzeland, M. Du-bois, M. Gerthoffert, M. Boulet, fransız koloni-sini teşkil ediyorlardı. Piyango satışında M. Bal-leret'nin almak istemiyen son sınıf talebelerine, sevimli Türkçesi ile «çaktırım» diye baskı yap-ması, etrafın neşelenmesine yol açtı. Dansın açıl-masından bir saat kadar sonra, Hüseyin Derin Yarsuvat'ın mikrofona başına gelip : «Hanımlar, beyler, Galatasarayın mezunlar çayına hoş gel-

diniz» demesi ve orada bulunanları hürmetle se-lamlamasıyla çay resmen başlamış oldu. Tam bu sırada Müdürümüz Ali Teoman bey Hanımıyla birlikte salona girince etraftan büyük bir alkış sesi duyuldu. Müdürümüz kısaca gecikmesinin sebebini anlattı ve herkese iyi eğlenceler te-menni etti. Dans yeniden başladığı zaman şim-diye kadar hiç karşılaşmadığımız bir durumu gö-rdük: bütün hocaların yüzleri gülüyordu, hepsin-hallerinden çok neşelendikleri anlaşılıyordu. Ali Ortaç, Cihat bey, Şükrü bey hanımlarıyla birlikte çayın tadını çıkaranlardandı Bekarlar çok azdı ve en fazlada onlar eğlendi diyebil-riiz. Çayın sonlarına doğru Barlas'ın "dame" ıyla yaptığı çalgın danslar herkesin dikkatini çekti. Moda gülü konsere bile kendisine gönderilen özel bir Davetiye geldi. Günlerce devam eden de-dikodular çayda başlamış oldu böylece. Hüseyin'nin bulunduğu masa epey kalabalıktı, Okşan en göze çarpanlardan biri idi. M. Ballet'nin dansa kaldırdığı güzel, o anda çalınan çarlisto-nun ritmine uyamadığı için pisti terketti, fakat biraz sonra yapılan patatesli dans müsabaka-sında Vedat Toledoyla beraber birinciliği kazandı. Vedat, çayın, dikkatleri üstlerine çeken Fran-sız çiftinden sonra en güzel figürlerini yaptı, bunun üzerine Hüseyin tarafından dame'ı ile bir-likte, boks maçı kazanmış gibi kral ilân edil-di. Şatonun sadece bir tek temsilcisinin bulun-ması hepimizi üzdü. Bütün Ticaret IV ü orada görmek isterdik, onların da bir düşündükleri var-dır herhalde. Olcayın ve Gazanferin Pistte gö-zükmeleri herkesi heyecanlandırdı. Çayın en Bedbaht insanı muhakkak ki İzci Altandı, zira kız arkadaşı çaya kiminle gelse beğenirsiniz : annesini ve babasını da getirmemiş mi... II Fen gurubu Murat ve Meteden müteşekkildi, tabii ecnebi kolleksiyonlarından bir iki parça ile. Far-fara Türker ile Aydın'da gözden kaçmadılar. Renzo programına başladığı zaman Yusuf'un (Dülger) ağız kulaklarına varıyordu. Münir'in beş poz diye habire resim çekmesi, ve Kemal

SULTANİ' DE NE VAR NE YOK

Metinin Haysiyet Kuruluna Başkan Seçilmesi ve Çalışmalar

ANLATAN : FOU FERDİ

Metin mevcut listesini evvelden hazırlamıştı. Müdür Bey ile Salih Özarık Beyler toplantıya riyaset ediyorlardı Mevcut 21 kişiye sonradan, Metinin "Nihari olduğundan dışarda yemek yediğinden gelebileceğini" bildirdiği Yusuf Biçaçi de iltihak etti. Böylece namevcut sadece ikiye indi ve toplantının sonradan (Metinin yaptığı gibi) iptalinin önüne geçilmiş oldu. Metin hakikaten dürüst bir seçimin yapılmasını sağlamak için herşeyi göze almıştı.

Müdür Bey mutadı veçhile bir konuşma yapmayı uygun buldu ve hulasaten şunları söyledi : «Evlâtlarım, vazifeniz mühimdir. Bu kurulda bulunup tenkidler yapıp kararlar vermek kolay iş değildir. Bazı hareketler vardır ki gayri kasdîdir, bazıları mahsus yapılmaktadır. Bu arada doğuştan hasta olan kimseler vardır ki müsait şartları buldular mı derhal suç işlemeye mütemayildirler. Sizin yapacağınız en mühim iş ceza vermek değil, kabahatliileri doğru yola sevketmeye çalışmaktır.»

hocanın güzel dansları enteresan olaylar sırasına girdi. Kaya Tiryakioğlu Twistleri ile dikkati çekti. Bilhassa fenlilerin neşelendikleri çay yavaş yavaş sona eriyordu (Doğan, Oktay, Deli Mehmet bu gruptaydılar), tam bu sırada bir kargaşalık oldu, ve içeriye dış kapıdaki üniformalı kapıcıların arasında, fou ferdi girdi, elinde yine o meşhur çantası, gri paltosu ile bir kâbus gibi içeri daldı Meğer Kapıcılar bunu dilenci zannetmişler ve içeri bırakmamışlar, bizim kefaletimizle içeri girebildi. Saat yediye doğru herkes dağılmaya başladı, ve ilk defa müdür bey en son çıkanlar arasındaydı.

Gerçekten böylesine eğlenilen ve iyi geçen bir çay az gördük. Bu bakımdan Cüneyt ile Savaş'ı tekrar tekrar tebrik ederiz. Koca Galatasaray bir son sınıf daha çıkarmış oluyor. O daha yüzlerce sınıf çıkaracak, ve her çıkan onun etrafında toplanıp birbirine bağlanacak ve onu yüceltmeye çalışacak.

Bu arada devam eden fısıltılardan Ticaret IV üyesi Zeynettin Ardil'in Metine rakip olma-ya çalıştığı anlaşıldı. Metinseverler derhal bu mühim rakibi kendilerine has usullerle bertaraf ediverdiler.

Metin heyecan içinde kollarını sallıya sallıya ortada dolasmaktan kendini alamıyordu. Bilhassa Süreyya Özkalyoncu'nun soyuna has bir yağcılıkla (Süreyya, Barlas Tolan'ın yeğenidir) Müdür Bey'in konuşmasını göz kırpmadan dinlemek için sarfettiği gayret gözden kaçmıyordu. Metin ise kendine oy verecek olan diğer iki temsilcinin geldiğini duyar gibi olunca, kapıdan sesler geliyor diye koşa koşa açmaya gidiyordu :

Salih Beyin teklifi üzerine en fazla oy alan ilk iki kişiden birinin başkan yardımcısı (başkan idarenin seçtiği Zahir veya Salih Bey'dir) ve diğerinin onun gelmediği zamanlar vekili olması kabul olundu ve namzetler tesbit edildi.

Metin Belir - Münir Hamamcıoğlu - Onur Saykan. Bu isimleri yazan Metin'in bilhassa kendi ismini yazarken gayet okunaklı ve iri harfler kullanmaya azami dikkat sarfetmesini zikretmeden geçemeyeceğiz. Bu arada Salih bey "Çocuklar hislerinize kapılmayın, en selâhiyetli, en kabiliyetli, en yararlı olacak arkadaşınızı seçiniz derken bütün bu vasıfları kendinde toplayan Metin'in reklâmını yaptı. Müdür Bey ise herhalde bu işleri düzenleyen Metin arkadaşımızın daha fazla yardım etmesini lüzumsuz görmüş olacak ki "otur otur. fazla dolaşma" dedi. Metin kendinden emin insanlara has bir davranışla bu azarımı ikaz dolayısıyla bir üzüntü eseri göstermedi. Bilâkis «oturtulduğu» yerden etrafa «Jacqueline Kennedy'ninkileri hatırlatan tebessümler dağıttı.»

Rey pusulası yapmak üzere kâğıt arandığında beklenildiği gibi Metin elini cebine attı ve muntazam kesilmiş 22 adet beyaz kâğıdı itina ile çıkararak M. Salih'e uzattı. Bu Metin aleyhtarlarının dahi takdirlerini toplayan bir

jestti alkışlar arasında Salih Bey oyların nasıl kullanılacağına dair yönetmelik maddesini ezberinden okurken Metin yanındakilere "kelimeler tamam amma virgüllerin hakkını vermiyor" diyordu.

M. Ali Birand kendi kuluşu olan gayet komplice bir fotoğraf tekniğinden istifade ederek bol bol resim çekiyor ve işin tuhafı ilk defa olarak flaşka çekilen her resmin kendine altı kuruş fazla bir masraf tahmil edişinden şikâyet etmiyordu.

Salih Bey görünüşü itimat telkin edenlerden iki kişiyi (biri Süreyya) oyların tasnifine memur etti. Barlas da öyle görünür - Ademoğlu yanılmakmış kaderin.

Güngör Tarık Tekçe

Netice : Ezici bir üstünlükle Metin Başkan, Onur daimilerin yardımlarıyla Metnin yardımcı, Münir de kendi kendine verdiği oy sayesinde şerefli bir sonuncu oluyorlardı.

Oyların açılması ve ilanı sırasında Metnin mimiklerini yakından takib eden muhabirimizin gözünden, «Başkanın» kendine kendine verilen her oyun okunuşunda bir tebessüm ettiğini fakat derhal iyi bir idareci ve politikacının hislerini açığa vurmaması gerektiğini hatırlayarak kendine sert bir eda vererek çenesini yukarı kaldırdığı, kaçmıyor.

Müdür Bey "ufacak" bir kapanış konuşması yaptı.

Mehmet Alinin teklifi üzerine Salih Bey Metini tebrik ediyor, flaşlar parlıyor. Metin mesuliyetini müdrik bir idareci olarak derhal bir noktaya işaret ediyor "Efendim şimdiye kadar karar defterine verilen cezaların gerekçeleri geçirilmemiş, bundan böyle geçirilmesini uygun görmekteyim, siz ne dersiniz?" Salih Bey de Mektebi Sultaninin bu gizli hakimine evet deyip münakaşadan sıyrılmıyor, Bu arada uzanan eller "Vâr mı postun - Vardır dostun" diyen Paysan İsmail'i haklı çıkarmak istemişcesine Metini tebrik etmekte yarışıyorlar.

Anfiyi merasimle terkeden Metinden MAB bir röportaj rica ediyor ve okul idaresinin Broşür kolu odası zannettiği yere sokuyor. Metin derhal hayranlarının yardımıyla göp sepetinden topladığı reylerin parçalarını birleştirerek kendine rey vermemek cüretinde bulunanları tesbite girişiyor (Tanrı onları Metnin gazabından korusun) Bu arada MAB Metnin saklamaya gayret ettiği bir oy pusulasını nazikâne bir hareketle «Başkanın» elinden kapıyor ve saklaması için Ferdi'ye veriyor. Metin forsunun bu odada işe yaramadığını görünce Ferdi'ye yalvarmaktan başka çıkar yol göremiyor amma Ferdi ondan aşağı kalır mı "Maalesef kâğıdı yedim, Başkanım" cevabını veriyor. Başkan üzüntüsünü şairane kelimelerle belirtmek-

ten başka bir şey yapamıyor. (Mevzuubahis kâğıt Metin'e verilmiş bir oy olup, salâhiyetli grafologlar tarafından bizzat Metnin yazısı olduğu ifade edilmiştir.)

Bu esnada MAB'ın kalesinin fedakâr muhafızlarını bertaraf muvaffak olan Metin taraftarı talebeler oda'ya dalarak Metini omuzlarına alıyorlar ve koridorlarda gösteri yürüyüşü yapıyorlar. Flaşların ışığıyla aydınlanan koridorlar inliyor ve Muavin Mehmet Ali Bey'in müdahaleleri neticesiz kalıyor : Ali Ortağ'ın kumandasında bir jandarma bölüğü Muavin MAB'ın imdadına yetişiyor. Ferruhzat bey kendine has müdahalelerini şahsî tecrübeleriyle bilen (MAB (bizim M. Ali) arkadaşlarının ziyat vermemesi için ricat etmekten başka çare bulamıyor.. Bu savaş esnasında keşfedilen yeni bir silâh Ali Çavuşun kaçmasına sebep oldu, bu yeni silâh her an Ferdinin elinde olan fotoğraf makinesi ile flaştan mürekkeptir, kullananın bazı özellikleri dolayısıyla dost düşman herkese müteyakkız bulunmalarını hayatlarının selâmeti bakımından hatırlatırız.

Kulağımıza çalınan haberlere göre Metin'in müdahalelerini bertaraf edebilmek için Müdür Bey bir uzman tutmuş ve okulda mevcut bütün nizamla uygunluğunu tesbit ettiriyormuş. Kendilerine muvaffakiyetler dileriz, yalnız naçizane bir tavsiyemiz olacak : Uzman olarak Metin'i tutsalar herhalde daha isabetli bir karara varmış olurlar. Hem Metin'e bir mesguliyet bulmuş olurlar hem de bu mevzudaki en salâhiyetli kimisinin yardımını elde etmiş olurlar.

BROŞÜR KOLUNUN NOTU : Bu yazıda geçen «Ademoğlu yanılmakmış kaderin» mısraının şairi Othello Güngör'e lutfettikleri iktibas müsaadelerinden ötürü teşekkürü bir borç biliriz.

ENTRETIENS SUR LA GRAMMAIRE

Nous étions au cours d'une leçon de français. Notre professeur, tira de sa poche un mouchoir blanc, nous tourna le dos, et après s'être mouché, le mit dans sa poche. Son avant-bras resta immobile, faisant un angle droit avec le coude. Ensuite de sa main gauche il boutonna son costume gris, caressa ses cheveux hérissés et continua : «- Pourquoi les paysans normands de Maupassant épilent-ils l'oeil du vendeur? C'est très simple à expliquer : ils craignent d'être roulés. Dans tous les pays du monde, le vendeur essaye toujours de duper son client. Mais croyez - vous qu'il y réussisse toujours? Je ne le pense pas.»

A ce moment ses yeux brillèrent et un vague sourire passa sur ses lèvres. Puis continuant : «- J'étais en pays arabe. Un jour en passant devant un magasin, je remarquai un objet ancien et j'entrai dans la boutique pour l'acheter. L'Arabe, sans doute propriétaire du magasin, était un homme rusé. Dès qu'il eut compris que j'étais un étranger, son visage s'éclaira, il me dit : «- Mettez - vous là s'il vous plaît» et il me demande si je voulais prendre un café. Nous causâmes pendant un moment. Puis nous revînmes au sujet de mon acquisition. Naturellement, notre Arabe commença par le plus haut prix. Nous étions en train de marchander, lorsque j'entendis la voix rauque et grave d'un autre Arabe. Notre compère lança «oune minout» et partit. il commença à parler à voix basse avec le barbu qui l'avait appelé. Je tendis l'oreille. Le barbu répliqua : «ils sont tous comme des poules qui ont pondu des oeufs d'or. insiste un peu et tu es sûr d'avoir gagné». Alors l'autre lui demanda s'il pouvait vendre son objet au triple du prix prévu. Enfin le barbu encouragea le vieux renard en lui disant : «Tu es fou. Tu vois bien qu'il est naïf comme un enfant de 6 ans. Ne rate pas cette occasion.» Et notre Arabe revint pres de moi avec le refrain habituel : «Monsieur, c'est le dernier qui me reste, je ne peux pas vous le vendre moins cher.» Je pris mon chapeau et je me précipitai vers la porte en disant : «Merci, je ne me suis pas encore décidé. Ah! Si vous aviez pu voir à ce moment - le visage bouleversé de l'Arabe. D'abord il me regarda d'un air surpris, ensuite il rougit, et devint pâle. Il resta quelques moments perplexe. Enfin il courut vers moi en balbutiant quelques bribes de phrases : «Oh monsieur cher monsieur j'avais dit que...» J'écoutai, les sourcils froncés. Enfin il se tut. Alors, relevant la tête, je prononçai mot par mot mais cette fois en arabe ce que j'avais entendu tout à

l'heure : «Ou bien vous me le vendez à ce prix-ci, ou bien j'abandonne tout de suite.» A ses mots, le pauvre Arabe. n'ayant plus de ressource, céda en disant d'accord. J'achetai ainsi l'objet et je dis en y sortant «Au revoir» en Arabe Les mains, flanquées sur les joues, contenaient un rire difficile à étouffer.....

« - 71, que pensez-vous de la phrase : «..... Puis il fit semblant de chercher encore par terre quelque chose qu'il ne trouvait point.....»

Il passait d'une plaisanterie aux choses sérieuses avec une telle aisance que nous avions l'impression d'être en présence de deux personnages différents.....

« - Oui, c'était 943 n'est-ce pas? Deuxième avertissement.» il fit un signe sur son cahier, et descendit de sa chaire.

« - Ce que vous dites approche de la vérité, mais c'est incomplet. Notre ami Hauchecorne ne s'enfuit pas à la vue de Maître Malandin tan dis qu'il cherchait dans la boue quelque chose. Au contraire il devait essayer de le tromper en feignant de chercher quelque chose encore pas terre»

Il s'était approché de nous, plus précisément d'Ali. Il tendit la main et prit mon cahier d'explication resté ouvert sur le pupitre de son voisin.

« - Vous, continuez 71. Pour le moment vous avez tous les deux un zéro » Puis clignant de l'oeil, il se dirigea vers la chaise et s'y assit.

Je le regardai stupéfait. De ma vie, je n'avais vu un tel professeur. Voici, un zéro tout rond qui m'était destiné. Mais je ne pouvais cependant lui en vouloir. Pourquoi?.. Parce qu'il avait raison. Il y a certains hommes que l'on a envie de rosser, surtout quand ils vous jettent un regard en coulisse; et d'autres avec lesquels on pourrait aller les yeux fermés au bout du monde. Celui-ci, qui est l'objet de notre entretien, appartient à la deuxième catégorie. Fait-il de la sorcellerie?.. Non, croyez-moi, il n'y a rien de tout cela. Toute la classe avec ardeur, étudie la grammaire tout en conservant l'espoir d'apprendre. La variété des exemples grammaticaux nous amène parfois à faire un véritable tour du monde. C'est aussi que nous passons tantôt doucement tantôt brutalement des cimes enneigées de l'Himalaya à l'abysse insondable des Marians.

Le secret de notre professeur était ici : savoir animer la leçon après l'avoir rendue claire en supprimant les «clichés compliqués» les notions encombrantes.

D A H A

Önce toz pembelerle

Sonra sarı turuncu siyah yeşil mor beyaz
En sevdiğim maviyle - ama çok bol kırmızı
Biraz olsun katmadan edemedim içine

Dalıp gitmişken işe
Birkaç tahta parçası sundu insanlar bana
Al sınırla kendini

Ekledim birbirine
Çerçeveledim resmi
Ve kuruldum içine

Daha kaç çeşit boya
Anılar müzesine kaldırmadan önce.

G. Tekçe

Par exemple, une locomotive et un vache qui la regarde et la difference entre la conjonction de subordination et de coordination. Peut - être cela vous semble-t-il très absurde? Mais sachez que l'élève préfère toujours un tel professeur à celui qui parle d'une façon si littéraire qu'on ne peut comprendre un seul mot. Et comme l'élève écoute la leçon en s'y intéressant, son rendement devient cent fois plus grand qu'à l'ordinaire. Comment peut-on expliquer le «complément du nom?» Ne le cherchez pas dans les livres de grammaire mais seulement regardez autour de vous. Le chiffon de la classe a disparu. Froncez vos sourcils pour qu'il apparaisse et écrivez au tableau :

«Le chiffon de la classe est caché sous la chaise du professeur.» Que s'est - il passé? Tous les élèves, même le plus distrait, ont ri. Ce dernier a fixé son regard sur vous et vous a tendu l'oreille, il a commencé à s'intéresser à la leçon, donc à l'apprendre.

Non, mes amis non! Le mot «professeur» ne doit jamais signifier une «bibliothèque ambulante.» La première condition d'être un

bon professeur (pour les élèves bien sûr et non pour eux - mêmes!) est d'avoir l'autorité dans sa classe (Ce n'est pas la peine de le rappeler, mais je le juge assez important pour notre lycée.)

Cette «autorité», ce mot que nous employons, est bien loin d'être à son sens du dictionnaire. Un professeur que nous appelons alors «autoritaire» n'est pas celui qui crie de sa chaise à pleins poumons pour rétablir le silence ni celui qui fait des rapports sur quelques uns d'entre nous et ainsi croit vainement avoir mérité ce magnifique titre.

Hélas! Le pauvre mot «enseigner» est souvent sacrifié par ceux qui sont incapables de comprendre son véritable sens. Et ainsi il devient une occasion d'orgueil pour ceux qui tiennent au même niveau le «professorat» et la «somme des connaissances»

Un homme peut terminer dix universités avec des diplômes brillants, et en classe ne pas même savoir faire une phrase pour exprimer ce qu'il a dans son esprit.....

DÖRT MEVSİM ARASINDA

Gezimiz sallanan mendillere yaşlı gözlerle bakarken başladı. Ama gözümüzden akan damlalar bir üzüntü veya bir sıkıntının ifadesi değildi. Gözlerimizi yaşartan sadece karşıdan hızlıca esen rüzgârdı Marmara gemisinin üzerinde, vapurdan karaya doğru uzaklaşan dalgalara bakarken sevdiğimizden ayrıldığımızı değil, merak ettiklerimize kavuşacağımızı duyuyorduk. Gemi hafif hafif arkasından köpükler çıkararak karadan uzaklaşırken şirin İstanbul biçimli evleri ve değerli tarihi camileri ile gittikçe gözlerimizden kayboluyor, siliniyordu. Galata köprüsünü. Ayasofya Müzesini seçemiyorduk artık. Seyanatimiz başlamıştı.

Yirmidört kişiydik tamtamına, kalpleri memleket tanıma heyecanı ile çarpan, Ticaretili Liseli kısacası Galatasaraylı yirmidört kişi. (Ferruhzat Hoca da beraber tabii)

Nihayet İzmir gözüktü - Her ağızda bu iki kelime : İzmir gözüktü - Herkeste bir telâş. - Kimisi bavulunu hazırlarken diğerleri çocuklarının elbiselerini giydirmekle meşgul oluyordu. - Bir alemdi vapurun hali. Ağzlarında şimdi başka kelimeler dolaşıyordu : Yağmur! Yağmur yağıyor.

Artık iniyoruz.

Otelde bize odalarımızı gösteren nazik Beyin hareketlerinden izmirlielerin ne kadar misafirperver olduklarını anlıyoruz. Adamcağız sanki bize hizmet edebilmek için çırpınıyor. Bize bir müşteri gibi değil, br misafir gibi davranıyor. Bu adamın sayesinde daha şimdiden izmirlilere sempati beslemeye başlıyoruz. Bu sempatiyi bize yaptığı yemekler -bilhassa dönerlerle-büyüleyen İzmir ahçısı devam ettiriyor. İzmir yemeklerine tam manasıyla hayran kalıyoruz. Mide dolunca insan da neşeleniyor.

Gezimiz şöyle devam ediyor :

Sonbahar havasının bizi karşıladığı İzmir'den sonra Denizli.. İçinde kulakları okşayan bir sessizliğin hüküm sürdüğü Denizli öyle temiz öyle temiz ki elimizdeki kâğıtları yere atmadan saatlerce dolaştırıyoruz.

.. ve Pamukkale. Acaba Pamukkale için ne yazmalı, ne yazmaya çalışmalı? En iyisi onun şaheser bir güzelliğe sahip olduğunu söylemekle yetinip Hierapolis'e geçmeli. Hierapolis'te uyuyan bir tarihle karşılaşıyoruz. Toprak yorganın altına yatmış saklanmış bir şehir, bir tarih.. Hepimizde vazifesini yapamamış insanların huzursuzluğu...

Can sıkıntımız havuzun sıcak sularında eriyip giderken neşemiz yerine geliyor. Bir yaz havasının altında bir yaz hayatını yaşıyoruz.

Nihayet Antalya... Gezi arkadaşımız yağmur bizi burada az takip ettikten sonra yerini sıcak güneşe bırakıp gidiyor. Kıyılarında gezinin en tatlı yemeğini yediğimiz Manavgat, kalbimizin bir parçasının bıraktığımız Alanya ve Finikeye giderken tanıştığımız kış ve kar...

Gezdiğimiz mevsimler dört olunca dönüş başlıyor ve İstanbul..

İNSANLARI SEVİNİZ!

Zahir GÜVEMLİ

M. A. Birand, benden, Galatasaray için son defa yazı istediği gün, yani bu satırları sizler için yazmağa koyduğum gün, sınıfta Ziyâ Gökaltan bahsetmiştik ve ertesi gün de onun başka şirlerini okuyacaktık. Birisi sormuştu: «Gökaltan için intihara teşebbüs ettiydi?» diye. İntihar olayının bilinen sebeplerini kısaca açıkladıktan ve ders bitip sınıftan çıktıktan sonra, Gökaltan, sizler hesabına alınacak en güzel ders ne olabilirdi? diye düşünmeğe başlamıştım.

İşte, vaktiyle Franz Emil Sillanpää'dan bir dostun çevirdiği eserin adı, o zaman birdenbire aklıma geldi : «İnsanları seveceksin!» Bu, bir emir değildi, çünkü emir dinlemeyen belki biricik şey, sevgiydi. Kitabın adı, daha ziyade telkin gücü yüzünden bu şekilde düşünülmüş olmalıydı. İnsanları sevmeliydi... Gökaltan da, bu sevmeye gücünü, az daha hayatı bahasına ödeyecekti. Bencil ve gagesiz bir gençlik devresi içinde insanın her türlüşünü kaybetmiş bir insanın sürükleneyeceği buhran en felâketli neticeleri doğurursa buna şaşmamak gerektir. Ecelin elinden kurtuluş, Ziyâ Gökaltan'a engin bir sevgi yolunu açmış oldu. Ondandır alacağımız en büyük ders, herhalde bu olsa gerektir. Bütün gerçek ve büyük insanlardan alınacak en köklü ders de bu olacaktır.

İnsanları sevmek, bize herşeyden önce insanlığımızı duyurur. Bencil davranışlarla hedefini kaybetmiş bir kör durumdan kurtarır bizi. Küçük şahsi hesapların, bir anlık geçici zevklerin dışında, hayata asıl istikamet veren, galiba yalnız bu sevgidir. Yüreklere bu sevgiyle dolup taşanlardır ki, büyük kalabalıklara yararlı olmak imkânını bulmuşlardır. Medeniyeti yücelten de yine bu gibi kimseler....

İnsanları seviniz... Siz de insan olduğunuz için seviniz. Ma'nen yücelmiş olan her kimsede bu insan sevgisinin bütün öbür tasalardan önce geldiğini görmek asıl gerçeğin bu olduğu noktasına sizi ulaştırmalıdır. İnsanları sevmek, bize, öğrenebileceğimiz herşeyin anahtarını verecektir. Şayet kendimize, cinsimize, milletimize ve içinde yaşadığımız dünyaya karşı bir takım meraklarımız varsa, bunları ancak böyle bir anahtarın açıcı gücüyle keşfedebiliriz. Karşı davranışları affetmeyi, müsamahayı, bir fikre bağlamayı, hayatı lâyük olduğu ciddiyetle düşünmeyi, âvâre yılların geçiciliğine kendimizi kaptırmamayı bize asıl öğretecek olan, işte bu sevmeye gücüdür. Elverir ki bizde bulunsun...

Evet siyah bir kumaşa serpilmiş inciler gibi parıldayan şeyler İstanbulun ışıkları idi.

Otobüs Kabataşta durdu. İçimizdeki memleketi tanımanın rahatlığı, dilimizde dört mevsimden biraz tad, gözlerimizde uykuyu isteyen bakışlar... Adnan Onart

KULÜP

Bu sayımızdan itibaren sizlere ve bizden sonra gelecek Nesriyat Kollarına hem Broşür hem de Dergi yönünden bir gelenek halinde devam ettirmeleri temennisiyle Kulüp sayfamızı sunuyoruz. Sene içinde uzun münakaşalar ve toplantılar yapıldı ve en sonunda kulüple Okul yine birleştiler. Bu tabir size biraz acayip gelecektir fakat doğrudur. Merhum Muslih Hoca'nın Okuldan ayrılmasıyla Okul ile kulübün arası epey açılmıştı. Son sınıf ağabeyleriniz buna bir son vermek istediler ve kulübe büyük bir kuvvet olarak epey ZORLUKLARDAN sonra girdiler.

EVET! Bizim evimiz sayılan o yuvaya bazı işgüzarlar tarafından az daha kabul edilmiyorduk. Bundan sonra Okulun dediği olacaktır denildi ve üyeler destekledikleri namzedi epey bir ekseriyetle başa geçirdiler. Artık Kulüp ile Okul daha sıkı sıkıya bağlanmıştı ve Galatasaray Kulübü arkasında liseyi bulduğu müddetçe daima ilerliyecektir. Ama bulamadığı gün...

Altmış liselili kabul etmek lütfunda bulunanlara sadece şunu söylemek isteriz. Bu bir fedakârlık değildir sadece vazifenizi yaptınız.

Şu andaki idare heyetinde bizim de bir temsilcimiz var İZZETTİN DOĞAN Okul ile kulübün coordination'unu sağlıyor. Efendi ve çalışkan bir temsilci hepimizin yüzünü ak çıkaracağına eminiz.

Çocuklar sizlere bazı vazifeler düşmektedir. Orası evinizdir istediğiniz an gidip oturabilirsiniz. gidin, eğer soran olursa sadece Lisedenim deyin yeter. Çocuklar eğer bu kulübe siz sahip çıkmazsanız başkaları elinizden alırlar. Sorarım size hangi okulun böyle bir kulübü var, böyle takımı var. Gönlümüzü verdiğimiz renkleri taşıyanların gelip önümüzde antreman bile yapmaları büyük bir meziyet ve şereftir. Faydalanmasını bilin.

Bizler bir adım attık sizden devam etmesi, Kulübün kapısı ardına kadar sizlere açık.

Sevgilerimizle.

GALATASARAY

KULÜBÜMÜZ

Galatasaray Kulübü Reisliğine ikinci defa seçilmiş bulunuyorum. Galatasaray gibi müstesna, münevver ve değerli bir topluluğun Reisliğine seçilmek büyük bir şereftir. Bu vazifeyi ikinci defa deruhte etmekle iftihar duyduğumu en samimi hissim olarak ifade etmek isterim. Birinci defa Reisliğe seçildiğim zaman sadece bu şerefli vazifeyi deruhte etmenin buna layık görülmenin heyecamı içinde idim. O zaman sadece vazifemi mevcut şartlar içinde ve en iyi bir şekilde yapmayı kendime hedef bilmiş idim. Bu defa ise vaziyet aynı değildir. Bildiğiniz gibi hadiseler beni bu yola sevketmedi, bilakis ben buna talip oldum ve bir programla Kongre huzuruna çıktım. Şimdi bu programı tatbik etmek istiyorum.

Galatasaray en eski spor klübüdür. Memleketimizde spor sahasında da Mektebimizin eski Müdürü Büyük Şair Tevfik Fikret'in dediği gibi (Garba açılan penceresidir.) Bütün spor şubeleri evvelâ Galatasaray'da vücut bulmuş, kuvvetlenmiş ve buradan yurda yayılmıştır. Galatasaray, Türkiyemizde sporun öncüsüdür.

1934 senesinden beri spor teşkilâtında, kulüp idaresinde zaman zaman vazife almaktayım. Şurasını açıkça ve cesaretle ifade etmek isterim ki ne spor teşkilâtımız, ne kulüp kuruluşumuz spor sahasında istenen hamleyi ve terakkiyi temin edecek bir seviyeye ulaşamamış, hatta bu yolda bilgiye dayanan bir gayret dahi gösterilmemiştir. Zaman zaman Devletin ve daima Halkımızın gösterdiği alâka neticesiz kalmış, muayyen bir istikamet alamamış, daima günlük dertlerin halli içinde bocalamıştır.

Gelelim kulübümüzün durumuna :

Bildiğiniz gibi Kulüp borç içindedir. Sportif faaliyetlerin icab ettiği şekilde yürütülebilmesi için, diğer kulüpler gibi Galatasaray da büyük bir borç altına girmiştir. Hem de bu ilk defa olmuyor. 1946 senesinde idare Heyetine seçildiğimiz zaman durum aynı idi. 1953 yılında kulüp reisliğine geldiğim vakit Hasnun Galip sokağındaki Kulüp binası icra dairesi tarafından satışa çıkarılmıştı. Demek ki kulübün mali bünyesi devamlı olarak hastadır.

Stad, 25 seneden beri hâlâ inşa halindedir. Beden terbiyesi ile akdetmiş olduğumuz mukavele ve bu idare başındaki zevatın hüsnüniyeti olmasa stadın istifade edilebilir hale gelmesi mümkün olmayacaktı.

Kuruçeşme'deki ada'mız imara muhtaç bir durumdadır. Ve nihayet Kulüp binamız, bundan 40 sene evvel muvakkaten inşa edilmiş anşap bir binadır.

Galatasaray'ın bir zamanlar spor fidanlığı olan mektebi ile bağlantısı bir pamuk ipliğinden ibarettir.

VOLEYBOLDEKİ BAŞARIMIZ

Şimdi, memleketin büyük ve münevver ve hattâ varlıklı bir kitlesini içine alan bütün Galatasaraylılara sormak isterim :

Galatasaray spor kulübü böyle mi olmalıdır? Bu durumdan Galatasaray idaresinde vazife almış benim de sorumluluğum vardır. Bu sefer bu vazifeyi deruhte edişimin sebebi :

1 — Galatasaraya teknik, idarî ve mali cephesi ile yeni bir istikamet vermek için çalışmak,

2 — Galatasaray gibi, memleketin bir numaralı spor kulübünün mümessili olarak Beden Terbiyesi teşkilâtı nezdinde sporumuza verilmesi icabeden veçhe bakımından sesimizi duyurmaktır.

Yalnız, bunda muvaffak olabilmek için, sadece benim ve İdare Hey'eti'nin gücü ve sesi kâfi değildir. Bütün arkadaşlarımızın bu lüzumu idrak ederek bizimle elbirliği etmeleri lâzımdır. Aksi halde, biz de bütün iyi niyetimize ve çalışma arzumuza rağmen, yıpranır gideriz ve senelerdenberi devam edegelen bu neticesiz çırpıma ve günlük dertlerin halli eskisi gibi sürer gider.

Bütün Galatasaray'lı arkadaşlarımızı Kulübümüzün yepyeni bir zihniyetle ve yeni bir istikamette kuruluşu için bize yardıma davet ediyorum.

ULVI YENAL

Senelerin yenilmez armadası bu sene yine ünvanını başarıyla korudu. Geçen seneki kadrosundan Nurhan gibi bir oyuncusunu kaybeden voleybol takımımız Muammer, Yücel gibi tecrübeli, Yavuz ve Haldun gibi yıldız oyuncularının sayesinde bu eksigini kapatabildi.

Orta okul takımının bu seneki başarısızlığının üzerine «Galatasaray Lisesinde voleybol nereye gidiyor» sorusuna takımımız aldığı iki şampiyonlukla cevap verdi, ve maçlarımızda daima rakiplerimizi favori gösteren gazetecilere de topun yuvarlak olduğunu bir kere daha ispat etti.

Zaten dezavantajlarımız ne kadar fazla olursa olsun voleybolün beşiği sayılan Galatasaray Lisesinden daha başka bir netice bekliyecezdik. Maçlarımızın Kadıköy salonunda oynanması sebebi ile seyircisinden daima mahrum oynayan takımımızın dezavantajları arasına bir de Yücelin ceza alması eklendince İstanbul şampiyonasında yaptığımız maçların hepsi çekişmeli oldu. İlk maçımızı iddialı Atatürk Lisesi karşısında oynadık ve rahat bir oyundan sonra maçı 2 - 0 kazandık. Bundan sonra bizden bir çok bakımlardan zayıf olan Eyüp lisesini 2 - 0 yenerek elemekte güçlük çekmedik. Artık bizim için zor maçlar başlamıştı, üçüncü maçımızda Muammerin Adanada olması sebebi ile Pendik lisesini ancak 2 - 1 yenerek dömifinale kaldık. Grubumuzdaki son rakibimiz seyircisinin müthiş tezahüratı ile zaman zaman şahlanan Kuleli idi nihayet bu maçta tecrübe galip geldi ve Kuleliyi 2 - 1 yenerek grup şampiyonu olduk.

Bu arada ikinci grupta iyi oyunlar çıkararak hiç set vermeden şampiyon olan Saint - Joseph lisesinde finali Galatasarayla oynamak şerefine nail olmuştu.

17-4-1962 Salı günü çok garip bir kararla seyirci alınmayan teknik Üniversite salonunda final maçı başladı. Sahaya Alparslan (K), Muammer, Yücel, Haldun, Atilla, Yavuz, tertibi ile çıkan sarı kırmızılı ekip voleybolun bir takım oyunu olduğunu ispat edercesine şahane bir oyun çıkararak ilk seti 15 - 11 lehine çevirmekte gecikmedi. İkinci sete yani Şampiyonluk setine hırsıyla başlayan Saint - Joseph'in hızı ancak 7 - 1 ileri geçinceye kadar sürdü. Bundan sonra Muammerin akıllı oyunu ve Haldunun sert smaçları ile açılan takımımız rakibini ezen bir oyunla son setide 15 - 9 alınca, bütün tahminler alt üst edilmiş ve Galatasaray Lisesi yine İstanbul Liseler arası voleybol şampiyonu olmuştu.

Bütün Galatasaraylı kardeşlerimin sevingten yekvucut olmuş insanların kaynaştığı soyunma odasında bulunmalarını bilerseniz ne kadar isterdim. Artık bütün gözler Türkiye Liseler şampiyonasının yapılacağı güzel İzmir'e çevrilmişti.

19 - 4 - 1962 perşembe günü bizi egenin

Sultani'de ne var ne yok ?

Okulda bir değişiklik oluyor, herhalde siz de farkındasınızdır. Hiç birimizin alışamadığı bir manzara, yeni bir G. S. arması yapıyor, parmaklıklar boyanıyor, duvarlar keza. Nasıl oldu birdenbire böylesine bir değişiklik? Şimdiye kadar Dahiliye Vekâleti (tabir bizimdir : Şeflik olacak) uyuyor muydu? diye herkes birbirine soruyor. Biz söyleyelim, yeni Dahiliye Vekili Rıfki Nakiboęlu işe başladı ve büyük bir hızla Okulum tamaratına girişti.

Geçenlerde mumabirlerimizden biri yeni şefinizle konuştu.

1 — G. S. ye Giriş Tarihiniz ?

Cevap — 23. Ekim. 1961 tarihinde intisap ettim. Fakat Bu İlk tayinim değildir. Merhum Macit Saner zamanında da tayin kararım çıkmışken işe başlamadan eski vazifemde ipka edebildim.

2 — Size tayin haberiniz gelince memnun oldunuz mu ?

Cevap — Tayin haberim bir sürpriz olmadı. senelerce bu ocağa hizmet etmek arzusu ile çir-

incisine ulaştıracak otobüse bindiğimiz herkesin idealleri bir noktada toplanmıştı, Türkiye şampiyonu olmak. En iyi vurucu iki elemanımız olan Haldun ve Yavuz Bulgaristanla yapılacak genç milli maçta oynamak üzere İstanbulda bıraktığımız halde hepimiz ümitliydik.

Bilmediğimiz, alışamadığımız bir yerde ek-sik kadroyla şampiyonaya gidiyorduk. Bütün bunlara rağmen şans bize İzmirde çektiğimiz kurranın istediğimiz gibi çıkmasıyla gülmeye başlamıştı.

İstanbulda kalan millilerimizin son iki maça uçakla yetişebilmelerine karşılık, zaten ilk maçımızda Çampionanın en zayıf ekibi olan İzmit Lisesi ile karşılaşmamız büyük bir avantajdı doğrusu.

Nitekim netice beklediğimiz gibi çıktı ve daha çok yedek elemanlarımızın oynadığı maçı rahatlıkla kazandık. İkinci maçımız turnavadaki en kuvvetli rakibimiz Ankara Koleji ile olduğu için hakiki bir final havası taşıyordu. 22 - 4 1962 Pazar sabahı takımın bir kısmını yıpranmış karşıyaka salonuna yollarken Muammer ile ben de o sabah İstanbuldan gelecek olan millilerimizi karşılamak üzere hava meydanına doğru yol alıyorduk.

Saat II de yanımızda Haldun ve Yavuz da olarak Karşıyakanın kapalı spor salonunda gözükmeye Ankara Koleji Takım oyuncularının mollarını herhalde siz tasavvur edersiniz. Nihayet maç başladı, sahaya alışamayan takımımız

pnıyordum. Galatasarayda ve bilhassa temiz ve Büyük bir idealist olan Ali Teoman Beyle çalışmak benim en büyük gayemdi. Sevincimin derecesini siz takdir edin.

3 — Son Zamanlarda Okulda yaptığınız değişiklikler nelerdir ?

Cevap — Değişiklik değil yenilik yapmak. Türkiyenin garba açılan ilk kapısı Galatasarayın Modern Türkiyenin en modern Okulu haline getirmek son arzumdur. Unutulmamalı ki her şeyden evvel bir memurum. ideal ve düşüncelerim emir ve direktife bağlı, Konferans Salonu, Giriş Turatuvanı G. S. Ruhumuzu vesaire makamın direktifi ile yapılmıştır.

4 — Bunlardan başka neler düşünüyorsunuz ?

Cevap — Okul sıraları, Yemekhane, Mutfak ve kifayetsiz kalarüfer tesisatını islah etmek bir zarurettir. Önümüzdeki Büyük tatilde sayın müdürümüzün telkinleri ile okulda sıra imal edeceğim. Belki madeni, belki de ahşap olacaktır.

5 — Son Vazifeniz ne idi ve nerede idiniz ?

Cevap — Son görevim is. Milli Eğitim Md. Muamelât Şefi ve Yeni İstanbul Gazetesi yazı işlerinde çalışıyordum. Fasılasız 25 senelik Maarif ve 27 senelik Gazetecilik hayatım vardır.

ilk seti verince kolejlilerin sevinci gözden kaçıyordu, fakat bu uzun sürmedi çünkü artık şahane bir voleybol ziyafeti geçmeye başlayan sarı kırmızılı gençler mağlûbiyete alışmayan mağrur rakiplerini ezerek tam üç seti arka arkaya alarak maçı 3 - 1 gibi net bir şekilde kazandı. Bu galibiyette yine, artık mektepte voleybolun babası sayılan Muammerin rolü büyüktü. Böylece sıra İzmir Atatürk lisesi ile oynayacağımız şampiyonluk maçına gelmişti. 23 - 4 - 1962 pazartesi günü İzmir şampiyonu Atatürk lisesinde gözlerimizden akan sevinç göz yaşlarımızla aynı gün kutlanan çocuk bayramında iştirak etmiş olduk.

Artık 1961 - 1962 Türkiye Liseler arası voleybol şampiyonluğunu kazanmış ve senelerce lise takımına şampiyonluk kazandırmış Büyük Oralları, Deęerlerin, Güngörlerin terleriyle ıslanmış sarı kırmızılı formaya bir zafer daha hediye etmiştik.

Bu arada bizi müthiş tezahüratları ile teşyi eden NATO'da askerliklerini yapmakta olan sultanili ağabeylerimize teşekkür etmeyi bir borç biliriz. İzmirden, berrak bir güneşle pırıl pırıl parlayan şampiyonluk kupamızla ayrılırken bu sene Sultaniden mezun olacak Muammerin aramızda son maçlarını oynamış olmasının üzüntüsü içerisindeydik.

Sultani kendisine bir çok branşlarda şampiyonluk kazandıran bu mütevazı evlâdını daima hatırlıyacaktır.. Alparslan Karagülle

6 — Son günlerde eski hademeler arasında tayinler olacak deniliyor ve talebe buna çok sinirleniyor, zira talebe bilhassa eskileri çok tutar siz ne düşünüyorsunuz?

Cevap — Her kim olursa olsun bu okula iyi hizmetini devam ettiriyorsa ona hürmetkârim Fakat vazifesinin kötüye kullananlar ve hüsnüniyetliliğini gördüğüm kimseler iş hayatıma şerik olamazlar, Bu benim ibadetimdir.

7 — Okulun terzisi niçin ayrıldı? Yerine yenisi aranıyor mu?

Cevap — Kârî kâfi gelmiyormuş, ayrıldı. Daha temiz ve çalışkan birini araştırıyoruz.

8 — Yemeklerin kötü çıkması bütün talebenin ve asıl son sınıfların asabını bozuyor, düzeltilmesi için bir formül düşünüyor musunuz?

Cevap — Yemeklerin iptidai maddesi mübaya edilirken çok ince muayeneye tabi tutuluyor. Malzemenin en iyisi alınıyor. Fakat Mutfak vesairenin kifayetsizliği bu neticeyi doğuruyor. İnşaallah önümüzdeki yıl bu işi daha düzene girmiş olarak görebileceğimizi ümit ederim. Yemek Listelerinin tanzimini de Kütüphane memuru arkadaşımız zannederim talebe temsilcileri ile beraber yapıyor.

Rıfkı Bey« talebenin yaptığı tenkidler yıkıcı değil yapıcıdır, sakın gücenmeyin. Sizin gibi kıymetli bir Şefin Okulumuza gelmesine çok sevindik. Daha çok uzun seneler Sultanî ailesine hizmet etmenizi temenni ederiz. Yalnız Tenkitlerden hiç korkup sinirlenmeyiniz.

GECELER:

Sene başından beri iki gece yapıldı ve ikisi de çok ilgi gördü. Hangisinin daha iyi olduğu hususunu sizlere bırakacağız, fakat bizleri sevindiren husus eski Galatasaray ananelerinin devam etmekte olduğudur. Sekiz sene evveline kadar bu tip geceler çok yapılırdı, fakat o zamanlar daha renkli olurdu. Zira Erol Günaydınlar, Acar Başkutlar Ayberk Çolaklar vardı Bu isimler hakikaten bir daha aynı zamanda yanyana gelemezler ve gelmediler de. Opera son iki senedir bizde moda oldu ve çok da tutundu. Müzik bakımından orkestralar normal olarak gayet kalitesiz fakat eğlendirici yönden vazifelerini gayet iyi yapıyorlar. Sekizinci sınıfların osketa kurup çalışmaları hepimizi memnun etti. İnşallah devam ederler de karşımıza meşhur birer isim olarak çıkarlar. Çocuklar, bu geceleri biz başlattık, devam ettirin, fakat bir şartla : suistimal etmeden.

Okulumuzda bir misafir Lise ve turizm çalışmalarımız

Sömestr tatilinden dönenler, okulun sol kapısının antresindeki kara tahtada şöyle bir yazıyla karşılaştılar:

Kastamonu lisesi talebeleri Galatasaraylı kardeşlerine derslerinde başarılar diler, sevgilerini sunarlar...

Buna bir mânâ veremiyenler ekseriyettedir. Kastamonu Lisesi ile kendileri arasında bir bağ kuramıyorlardı işte biz, okulunuzun Turizm Kolu olarak evvelâ bu merakınızı tatmine çalışacağız.

Mobil oil petrol şirketi müdürlerinden Ahmet Ramazanoğlu bir gün okulumuza gelerek müdürümüz Ali Teoman beyle düşündükleri bir proje hakkında konuştular. Proje şuydu : Mobil oil, Kastamonu Lisesiyle lisemizi kardeş lise haline getirmek ve ilk olarak bu lise talebelerinden bir grubu okulumuzda misafir ettirmek istiyordu. Yol masrafları şirket tarafından ödenecekti. Müdürümüz bu işin teferruatını uygulamakla Turizm Kolu'nu görevlendirdi. Uzun Süren müşterek çalışmalardan sonra misafir kardeşlerimizi kucaklamak bahtiyarlığımıza eriştik. 5 Şubat günü hazırlanan programa göre Kapalı Çarşı gezildi. Akşam üstü ise Milliyet gazetesi ziyaret edildi. Misafirler bilhassa matbaa tesislerine karşı büyük alâka gösterdiler. 6 Şubat Salı günü Arkeoloji ve Eski Şark Eserleri müzeleri, Sultan Ahmet meydanı anıtları ve civar camiler gezildi. Öğleden sonra misafirler Rumeli hisarından Boğaz panoramasını ve Aşıyanı hayranlıkla ve zevkle seyrettiler. Ertesi gün bir şehir turuyla misafirler kentimizi daha iyi tanımak ve gezmek fırsatını buldular. Aynı gün Topkapı sarayı ve Yerebatan Sarnıcı da ziyaret edildi. Grubun erkek öğrencileri halinde biraz da spor zevklerini tatmin etmek için geri kalan gezilere pek itibar etmediler. Ama kendilerini Mithatpaşa'da görmek pek mümkündü. Bu arada misafir kız kardeşlerimiz bütün gezilerde olduğu gibi yine bilgili ve sevimli rehber arkadaşımız Kayhan Demir'in nezareti altında gezilerine devam ettiler. Şunu da ilâve etmek faydalı olur ki en çok hoşlarına giden yerlerden biri de iyice dolaşmak fırsatını buldukları Hilton Oteli oldu. Misafirlerimiz 12 Şubat günü Aramızdan ayrılırlarken en az onlar kadar bizler de üzüldük. Fakat kardeşlerle tanışmış olmak, bu üzüntümüzün tek tesellisi oldu. Bu arada bu organizasyonu yapan Mobil Oil şirketine ve bunu tatbik etmekte bütün güçlükleri omuzlarında toplayan vazifesinas arkadaşımız Kayhan Demir'e de tekrar tekrar teşekkür etmeği kolumuz bir vazife sayar.

Size biraz da okul içi faaliyetlerden bahsetmek istiyoruz. Bilindiği üzere Galatasaray Lisesi, Türkiye dahilinde liseler ve Yüksek Okul

YAZ TATİLİNDE GENÇLER

Geçen yaz, Columbia Üniversitesinden bir öğrenci yaz tatilini bir Mobilgas servis istasyonunda tamirci olarak geçirdi. Bundaki tuhaflık nedir? diye düşünebilirsiniz. Hiç. Yalnız bu servis istasyonunun Afrikada, Nijerya'nın başşehri Lagosta bulunuşu enteresandır.

Bu çocuk genç Amerikan toplumunun bir nümesidir. Sayısı her geçen yıl artan bu ordunun mensupları çimenleri keserler, patates koparırlar, yüzme öğretirler, kamyon kullanırlar, ziraat işlerinde, sofrâ hizmetinde, hatta icabında meşgul bir annenin küçük bebegine bir iki saat dâdılık bile ederler. İnşaat ve turizm kollarında bu gençlerden mümkün olduğu kadar istifade etmeye çalışırlar. Lisan bilenler rehberlik, mihmandarlık yaparlar.

lar arasında ilk defa Turizm Kolu kurmak şerefine nail olmuş ve her teşebbüsünde olduğu gibi bu konuda da önderlik vazifesini uhdesine almıştı. Geçen sene muhtelif turizm teşekküllerinden rehber diploması almış arkadaşlarımızdan 8 kişilik bir grupla bu kolu kurduk. İlk senemiz olmasına rağmen geziler tertip ettik ve hatta mektepte yazın faaliyet gösterecek bir (Auberge) kurmayı bile tasarladık. Fakat gerek memleket turizmine, gerekse okulumuza bilhassa maddi bakımdan büyük gelir ve menfaat getirecek olan bu tasavvurlarımız bütün çabalarımıza rağmen okul idaresi olsun, Milli Eğitim Bakanlığı mesulleri olsun alâkahlar tarafından beklenen alâkayı görmedi. Bu sene ise kolumuz daha hızlı ve daha geniş çapta bir turist seferberliğine girişti. Şayanı takdirdir ki bu seferberlikte kardeşlerimiz bizi yalnız bırakmadılar. Göğsümüzü kabarta kabarta kolumuzun 220 civarında üyesi bulunduğunu söylersek bunda ne kadar iftihar edersek edelim o kadar haklı olduğumuz meydana çıkar. Kolumuz mensupları Çarşamba günleri şehrin tarihi abide ve camilerini gezmekte, Cuma günleri ise İngiliz Kültür heyeti ve Amerikan Haberler merkezi ve yahutta Shell şirketinden temin ettikleri turistik filimlerle eğitim görmektedirler. Bütün bu faaliyetlere Ticaret III den Taceddin Sucu ve Kayhan Demirci önderlik etmektedirler. Bu suretle yurdumuza müreffeh yarınları getirecek en önemli kudretlerden biri olan Turizm ordusunun okulumuzdaki bu kıtası Turizmi bir ticaret değil, bir ilim gibi izlerken hedefine doğru yürütmektedir. Eğer bu faaliyetlerimizle memleket turizmine faydalı olabiliyorsak ne mutlu bizlere...

Bârlas TOLAN

1952 YILI 10. SAYI 100 NOLU

1952 YILI 10. SAYI 100 NOLU

Nijerya'da kaldığı bu on hafta zarfında bu talebe (Mobil şirketinin dışarıya gönderdiği müstesna çocuklardan biriydi) denizler aşırı bir memlekette, kendisine yabancı bir muhitte, tamamiyle farklı bir kültür çevresi içinde yaşamayı cazip gördü. Kazandığı bilgi ve tecrübeyle beraber hiç de küçümsenmeyecek bir miktar para da eline geçti. Bu deneme ileride iyi bir iş adamı, bir patron olabilmek için gereken kozları ihtiva ediyordu. Socony-Mobil bu genç'i göndermek için para sarfetmiş, karşılığında yabancı bir iklimde çalışabilecek, idari mesuliyetlerini bilecek dinamik bir eleman kazanmış bulunuyordu.

Bu sisteme göre hareket eden ve gençlere iş veren ticari şirketlerin dünyada artması bu hareket lehine en ciddi propaganda vasıtasıdır.

En büyük avantajı gençlerin ilerdeki çalışma sahalarını daha yakından tanımaları, şahsiyetlerini ve kabiliyetlerini görmeleridir : bu faaliyetin her yerde yayılmasının memleketin ticari ve diğer sahalarında kalkınma gücünü artmasını temin ettiğini söyleyen büyük bir amerikan şirketinin müdürü herhalde bu konuya gereken ehemmiyeti vermiştir.

Connecticut'ta bir tütün şirketi, talebelerden müteşekkil 1400 kişilik bir gurupla tütün rekoltesini toplattı, bir kampta geçirdikleri bir ay herhalde onları oyalamış ve birşeyler öğretmişti.

Amerikadan sonra Fransada kurulan elli kadar organizasyon da bu işi takip ediyor. Talebelere satıcı, veznedar, çırak, tercüman, plâsyö, resepsyonist, garçon de bureau gibi işlere yerleştiriyor. Hergün karşılıklı artan talepler sonunda gazetelerin küçük ilanlarında talebe elemanlara muhtaç olduklarını hergün okuyabilirsiniz. İş verenler bu sistemin kıymetinden katıyetle emin dirlir. Geçen sene bir liseden mezun olan gençler arasında en yüksek maaşla işe başlayanlar bu neticeyi iki yaz tatili boyunca çalışmalarına borçludur. Teknik olgunlaşmanın yanında satıcı kabiliyeti onu bir anda aranılan bir memur hüviyetine bürdü. Bir yaz bir elektrikçi de çalışmış, ertesi yaz da elektrik süpürgeleri satmıştı.

Bu çeşit yaz tatillerinin gençler için iki avantajı vardır: onlara Üniversite tahsili veya iş sahaları için sermaye hazırlar ve onlar için en önemli hazine : hayat tecrübesini kazandır.

Geleceğin doktorlarını, fotoğrafçıları bir klinikte hastabakıcısı, bir stüdyoda veznedar, bir dükkânda tezgâhtar veya fatura doldururken düşünün ilerdeki meslekleri için profesyonel antrenmanlarını yapmıyorlar mı?

Bizde de bu usul niçin tatbik edilmesin? Tatbik edenler vardır. Fakat "onlar" muhtaç oldukları için çalışıyorlar. Zamanla herhangi bir şekilde bunun onlar için yararlı olabileceğini düşünenleri yoktur. Kaldı ki ne kadar zengin olursak, gene de çalışmaya muhtacız. Falan Beyin oğlu çıraklık yapıyormuş, yakışır mı arslan gibi çocuğa? Çalışmak ayıp olmadığına göre niçin böyle düşünelim.

Geçen yaz Yeşilköy Çınar otelinde resepsyona bakan Edi'nin servis saatleri sabah 9 - 14 arası idi. Geri kalan zamanda diğer arkadaşlarıyla hep beraber eğlenirdi. Netice : işviçre'de turizm ve otelcilik okulunun birinci sınıfında. Arzusu Türkiye'de otel açmaktır. Başka bir tanıdığım da yazı Adana'da geçirip sürücülük (Traktör şöförlüğü) yapmıştır. Netice : İstanbul Üniversitesi Makine kısmında parlak bir öğrencidir.

Arzumuz bu organizasyonun rasyonel bir şekilde geliştirilmesidir. Hatta bir fikrim var: buna mektebimizde başlayalım. Bir nevi iş ve işçi bulma kurumu gibi. Aramızdaki arkadaşları istikbalde kendilerine yarayabileceklerini düşündükleri meslek ve sanat kollarına göre sınıflandırıp onlara iş verelim. Gereken yardımın Galatasaraylı büyüklerimizce sağlanacağına inanıyoruz. Her işde olduğu gibi bunda da öncülük zordur. Fakat gayeye ulaşınca bütün emeklerimizi de ne çabuk unutturuz değil mi?

Bilhassa ticaret kısmındaki kardeşlerimin dikkatini çekmek istiyorum. Onların bize göre bazı sahalarda üstünlükleri barizdir. Sekreterlik, daktiloluk, afişçilik ve ilâncılık yapabilirler. Fayda sağlayacağınız bu işlerde, yazın kazana-

cağınız parayla, cep harçlığı olsa bile ailenizin bütçesini hafifleteceksiniz. Bilirim bazılarınız hatta mektep masraflarına bile katılabileceksiniz. Babanıza yaptığımız bu yardım (muhtaç olmasa bile) sizi de zannettiğinizden fazla memnun edecektir. Ne demek, "ben para kazanıyorum, artık bir yük değilim". Hanginiz bundan gurur duymayacak hanginiz bir şahsa itimat, bir iç huzur hissi duymayacaktır? Cemiyete faydalı olmanın prensiplerini öğrenirken, cemiyetteki yerinizi sağlamlaştırmış olmanın zevki ve heyecanı içinde bulunacaksınız.

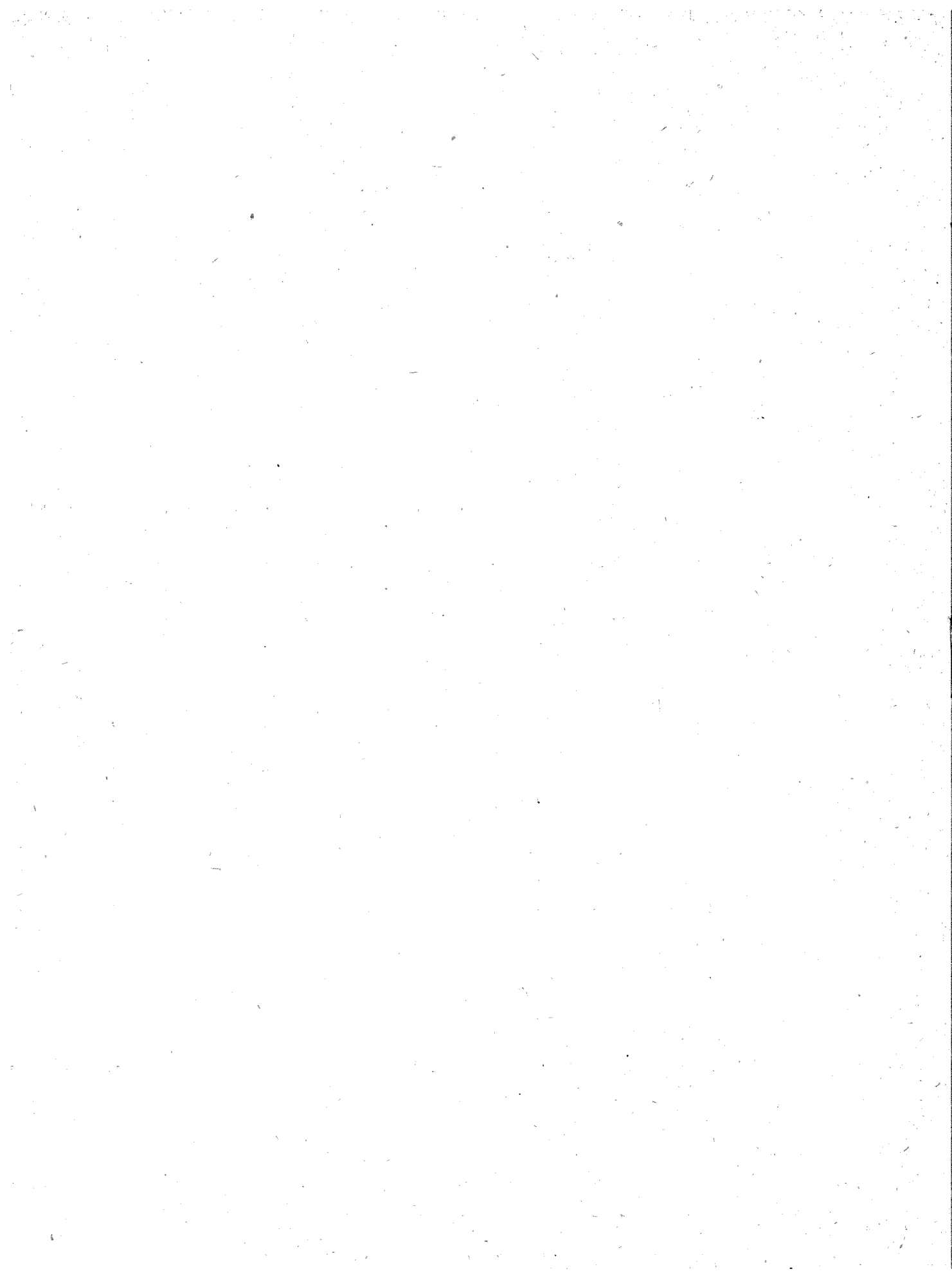
Arkadaşlar, kardeşlerim bunu bizden evvel başkaları yaptı. Tatbik sahası daha elverişliydi diyeceksiniz. Ne olacak biz de alıştığımız, gördüğümüz muhit içinde bunu yapalım, yapturalım.

Sayın aile büyükleri, biliyorum teklifim cazip olmayabilir, manasız, hatta gülünç görünebilir. Lütfen kapalı bir açıdan bakmayın. Bir ke-re tecrübe edelim, tecrübe etsinler, bu usulün muhakkak ki herkes için yararlı olacaktır. Sizler için, onlar için de.

Sizler, büyüklerimiz, Galatasaraylı ağabeylerimiz, bize öğüt verin iş verin, iş bulun. Çalışmamızın yalnız "keseyi doldurmak için olmadığını, bilgimizi genişletmek için olduğunu bilelim. Bizim yardımımızı hor görmeyin. Lafontane'nın "Le lion et les souris" masalını bilirsiniz. Toplu haldeki küçüklerin, kuvvetli bir büyüğe karşı koyabileceklerini unutmayın.»

Emelimi burada açıkladıktan sonra, tatbik sahasında görmek en büyük arzum ve sevincim olacaktır. Birbirimize yardım edelim ve istikbale umutla bakalım.

VEDAT TOLEDO

Cumhuriyet

Aydınlar Gazetesidir.

FUTBOL BİZİM DÜNYAMIZ

Yazanlar:

GÜNDÜZ KILIÇ - EŞFAK AYKAÇ - ÇOŞKUN ÖZARI

Futbolu bütün yönleriyle ele alan bu kitapta nefis bir kapak içinde 200 adet orijinal futbol resmi de bulacaksınız.

TECE

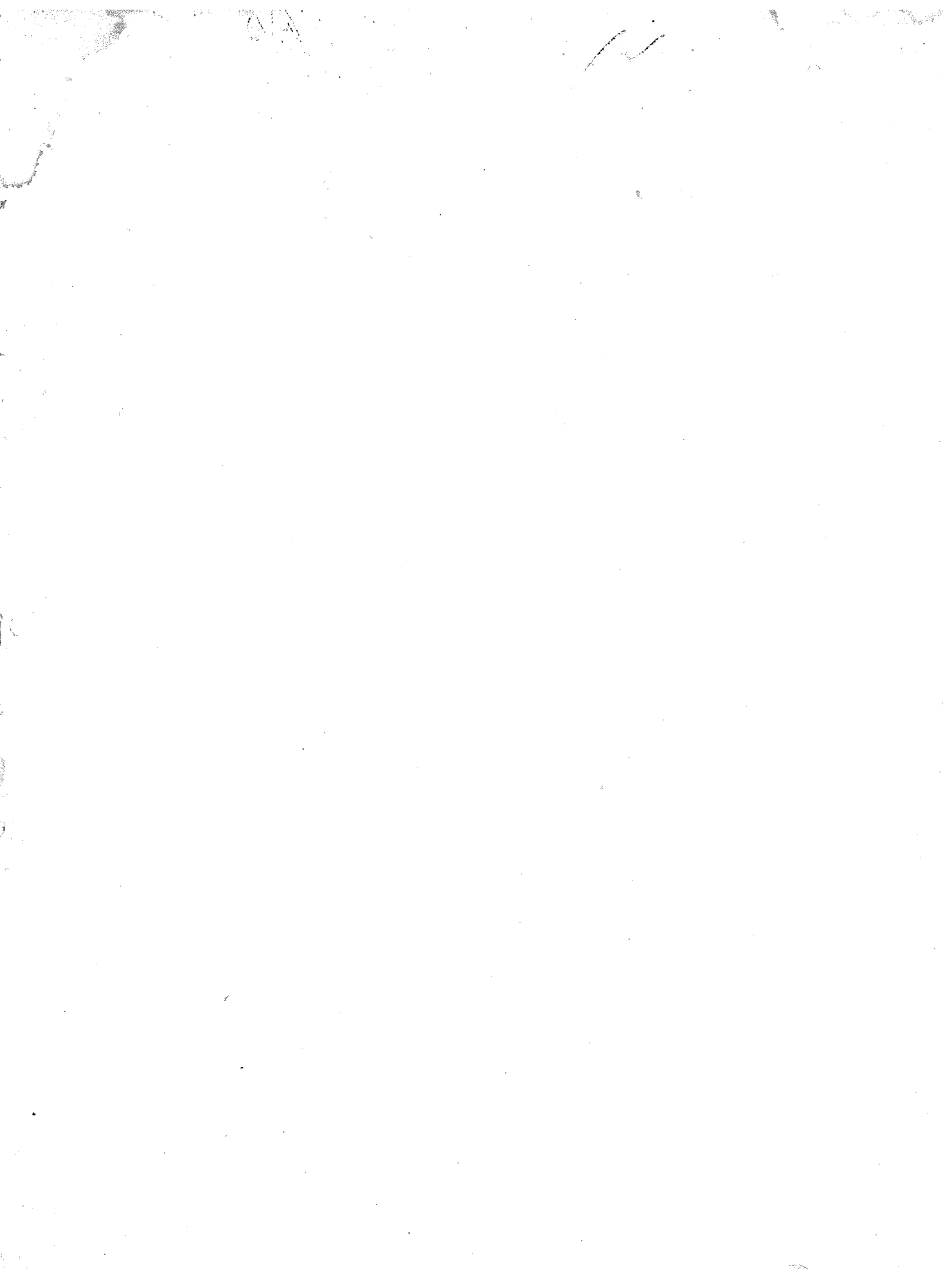
TESİT ECE - TURGAN ECE
KOLL. ŞTİ.

BUSSING, M. A. N. MERCEDES
VE BİLUMUM DİZEL YEDEK PARÇALARI

Beyoğlu, Tarlabası Caddesi No. 72

Telefon : 4423 98

(Eski BUSSING Acentesi)

Şiiit..

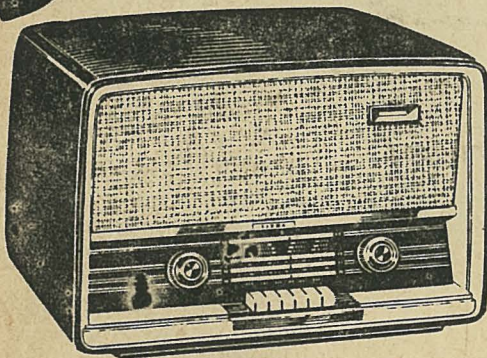
çalıyor....

1- İLANCILIK

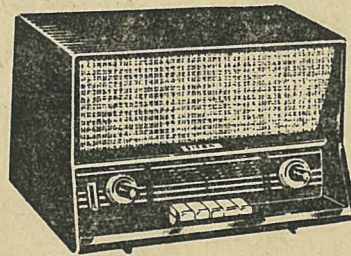
SIERA

*Çalarken...
Bülbüller susar*

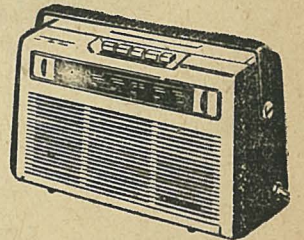
SIERA S A 4002 A/36 MODELİ

Radyo tekniğinin bütün yeniliklerini havi, şehir cereyanı ile çalışır, 2 kısa dalga bandlı, orta, uzun dalgalı 6 lâmbalı mükemmel bir ahişedir. Pikap ve muzam oparlör prizli ses volüm ayarlı ve göz ayar lâmbalıdır.

SIERA S A 3006 A/36 MODELİ

Modern hatlı yepyeni stilde bir abişedir. 2 kısa dalga bantlı orta, uzun dalgalı pikap ve muzam oparlör prizli, ses volüm ayarlı, ince kalın ses ayarlı ve göz ayar lâmbalıdır.

SIERA S A -6132 T MODELİ

7 TRANSİSTORLU, 2 Germanium diodlu yüksek kapasiteli Kısa, orta ve uzun dalga ile ferromanyetik ve çerçeve anteni mevcuttur.